

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 501. Fidejussor qualiter agere possit contra debitorem, pro quo solvit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

quò ad partem, fidejussor gaudet beneficio, ut prius conveniatur, & excutatur quò ad illas facultates pro dicta parte sufficientes, Muller. *l. c.* dicens esse veriorum; contrarium sentiente Scharid. *ad l. 2. C. h. t. n. 6.* eò quòd minus comparatur nihilo, Quòd si etiam excussus principalis, & inventus non esse solvendo, postmodum, capto & pendente iudicio cum fidejussore, fiat solvendo, regressus, omisso fidejussore, fieri potest & debet ad principalem, isque prius conveniri à creditore & excuti. Scharid. *ad cit. auben. presente. num. 9.* Fachin. *l. 8. contror. c. 56.* Hipp. de Marfil. *loc. cit. num. 24.* quos citat & sequitur Muller. *loc. cit. l. v.* Quinto, si fidejussor inficiatus se fidejussisse, & mendacii convictus fuerit. *L. si dubitet, §. 1. ff. h. t.* Jafon. *in §. si quis. Inst. de act. Molin. d. 595. vers. item fidejuss.* Mynf. *l. c.* Hering. *l. c. n. 210.* Muller. *l. c.* Reifensht. *h. t. n. 55.* Sexto, si pro filio pater fidejussit. *L. 3. §. sed utrum. ff. de minor. Valsq. illust. contror. c. 33. n. 17.* Franc. de fidejuss. *c. 5. n. 419.* Carpz. *p. 2. c. 18. d. 8.* Muller. Lauterb. *LL. cit.* Septimo, qui fidejussit pro debitore tantum naturaliter obligato; cum contra talem non detur actio, & conveniri nequeat, adeoque nec excuti. *L. 25. ff. h. t.* Gail. *l. 2. obs. 27. n. 36.* Carpz. Mynf. Lauterb. Muller. *LL. cit.* Wielt. *h. t. n. 24.* citato Haunold. Idem est, dum principalis habet privilegium, ut conveniri nequeat Mull. *l. c.* aut ordinario quodam remedio exemptus est, ut Lauterb. Octavo de consuetudine inter mercatores, camplores, bancheiros, ut Lauterb. *l. c.* citatis Mynf. *cent. 2. obs. 15. n. 4.* Mevio *ad Jus Lubec. l. 3. tit. 5. a. 1.* Marquard. *de jur. Mercat. l. 3. tit. 8. n. 5.* idque, etiam si fidejussor non sit mercator. Eò quòd in tali foro ob liberiozem commerciorum usum summarie ex aequitate procedendum. Nonò, si fidejussor dolose impedivit institui executionem contra debitorem. *L. 3. C. de exalt. trib.* Lauterb. Muller. *LL. cit.* Decimo, si pro Ecclesia fidejussit. Undecimo qui fidejussit pro Principe (idem est filio aliave communitate, ut Lauterb.) quia talis semper esse solvendo presumitur, ut Idem. Duodecimo, si bona debitoris sint apud fidejussorem. Muller. ubi enim nulla est bonorum possessio, ibi frustra petitur illorum excussio, ut Lauterb. Idem est, si plures sint fidejussores, dum ad unum devenit pecunia, is ante alios excutiendus. *Sru. cit. ib. 43. lit. x.* Muller. *ibidem* cum Gabriel. *l. 3. concl. 2. n. 2.* Hering. *de fidejuss. c. 27. n. 161.* Ac denique hoc beneficium excussionis locum non habet, dum fidejussor succedens debitori hereditatem adivit sine inventario; cum obligatio fidejussoria confusione sit extincta. *L. 13. ff. de duob. reis* si cum inventario, prius bona hereditaria excutienda, & si hæc non sufficiant, ad bona illius propria deveniendum; cum tunc conveniatur ex propria obligatione; ita Lauterb. *cit. §. 39. in fine.* cum Carpz. Plures istiusmodi casus, in quibus fidejussor prius conveniri potest aut debet, vel in quibus dictum beneficium locum non habet, vide apud Hering. *cit. tr. n. 186. & seq.* Carpz. *l. c. des. 6. & seq.* Berlich. *p. 1. concl. 24.* & alios, ad quos remittit Lauterb. uti & plura circa excussionem dicenda à nobis infra.

Quæst. 500. Qualiter competat creditori actio contra fidejussorem?

REsp. Competere ei actionem contra fidejussorem hodie dum non nisi prius convento & excusso debitore principali, dictum jam est *g. pre-*

ced. & quidem ratione rerum certarum in stipulationem adductarum competit conditio certi. Muller. *ad Sru. h. t. ib. 42. lit. v.* Cessat verò in totum, si quis fidejussit pro aliquo, qui obligari nequit, *v. g.* pro furioso. *L. 6. ff. de P. O.* Muller. *loc. cit.* Competit quoque ea contra hæredes fidejussoris & confidejussorum. *§. 2. Inst. h. t.* Reifensht. *h. t. n. 76.* plura de his infra, ubi de beneficio cedendarum actionum.

Quæst. 501. Fidejussor qualiter agere possit contra debitorem, pro quo solvit?

REsp. Potest agere contra debitorem non solventem, etiam non cessa sibi actione à creditore, nimirum actione mandati vel negotii, petendo ab eò debitum ejus loco creditori solutum, & totum interesse & damnum, quod ea de causa incurrit. De Lugo. *de 7. & 7. d. 31. n. 18.* si verò non fidejussisset consensu debitoris nec in ejus utilitatem solvisset, possit contra eum agere mandato fidejussi, ut Idem remittens ad Molin. *d. 544.* Agere verò non potest contra debitorem, pro quo solvit, in variis casibus, puta primò, si potens causam defendere exceptione preemptoria, quæ debitori competeat contra creditorem, eam non opposuit; aut si potens appellare, non appellavit. Secundo, si solvit Procuratori ficto creditoris. Tertiò, si potens monere debitorem de solutione à se facta, eum non monuit, & ideo debitor iterum solvit. Quarrò, si solvit ante diem vel impletam conditionem, quo vel sub qua debitor solvere debebat, etiam si exceptionem solum dilatoriam vel declinatoriam opponere omisit, vel etiam preemptoriam, quæ soli fidejussori, non debitori competeat; ita de Lugo *l. c. n. 19.* quem vide.

Quæst. 502. An fidejussor petere possit usuras tanquam debitas sibi ratione pecunie solute pro debitore?

REsp. Deberi illas illi, & de jure ab eo peti posse in hoc casu, si debitore existente in mora statuta die solvendi debitum, fidejussor pulsatus à creditore, carens pro tunc pecunia propria, ut liberet se illa pulsatione & aliis molestiis ab alio accipit pecuniam sub interesse. *C. de Luca de usuris & interesse disc. 34. n. 8.* citatis ab eo variis Juris textibus, quibus facultas tribuitur fidejussori molestato à creditore accipiendi pecunias sub usuris, solvendas creditori pulsanti in damnum debitoris; ex ea etiam ratione, quòd, si fidejussori per debitorem morosum rescinda sint omnia damna, quæ quomodocunque ex fidejussione ei acciderunt, etiam expensarum, litium & impeditioe exercitii & officii sui, ut Idem Cardinal. juxta clarum textum *c. 2. h. t.* nulla sit ratio, cur damnificari ex hujusmodi usuris per solutis ex proprio ob culpam debitoris, debeat, ne ob officium amico præstitum gratitudinis loco injuriam patiat; modò tamen constet, fidejussorem verè & immediatè ob dictam causam & non ob aliam propriæ utilitatis & lucri eas pecunias ad interesse accepisse; & ob hanc dubietatem omnino tollendam, etsi laudabile sit interponi interpellationem debitoris cum protestatione, non tamen id absolute est necessarium. Alius est casus, dum quæritur an fidejussor ex proprio solvit creditori (intellige debitore de cætero non moroso, dum nimirum fidejussor prius convenitur quàm debitor, vel etiam sponte sua prius solvit)

nec